LA UN PAS DE ... PERFORMANȚĂ

CLUBUL SPORTIV ȘCOLAR

PEPINIERĂ OLIMPICĂ

In cei aproape 11 ani care au trecut de la înființarea Clubului sportiv școlar, performanțele remarcabile n-au ocolit secțiile sale. Așa cum era statuat inițial, acest club a constituit realmente un pasaj al elementelor de perspectivă către loturile reprezentative. Un deziderat împlinit într-o bună măsură și demonstrat de realități : atleta Mihaela Peneș, scrimerul Mihai Țiu, caiaciștii Mihai Turcaș și Viorica Dumitru, canoistul Marian Ionescu, prezenți la întrecerile ultimei ediții a J.O. și-au făcut ucenicia în secțiile Clubului sportiv școlar.

Mulți alți sportivi consacrați, deocamdată doar pe plan național, dar vizînd și ei un loc în lotul României la viitoarea ediție a Olimpiadei, atleții Silviu Hodoș, Gheorghe Costache, înotătorii Angel Șoptereanu, Vladimir Moraru și Agneta Sterner, poloistul Gruia Novac, gimnastul Petre Mihaiuc, handbaliștii Victor Samungi, Gheorghe Goran sau Gheorghe Roșescu — ca să nu-i amintim decît pe cei mai reprezentativi — au fost și ei, pînă nu de mult, „elevii" antrenorilor care activează în unicul club rezervat tineretului studios.

★

Ultimul bilanț (cifric) pe anul 1968, amintit cu ocazia plenarei a demonstrat că pirtia marilor succese este bătătorită acum de noi și noi generații de tineri, aproape 800 de sportivi legitimați. Astfel în cursul anului trecut, reprezentanții Clubului sportiv școlar au cucerit 32 de titluri de campioni naționali și au corectat 21 de recorduri ale țării la seniori și juniori. În același timp, aproape 80 de sportivi au participat la pregătirile efectuate în cadrul unor loturi reprezentative de juniori, iar o treime dintre ei au apărat culorile patriei în diferite competiții internaționale. Specialiștii noștri acordă un deosebit credit unor sportivi aparținînd Clubului sportiv școlar, atleți ca Viorica Rocu, Adriana Teodoru, Eugen Busuioc și Cornel Anton, boxerului Gh. Gheorghe, caiaciștilor Mihai Zafiu, Alexandra Cotoranu și Elena Tudor, canotoarelor Georgeta Ciomîrtan și Mariana Curcea, gimnaștilor Adrian Stoica și Dan Sabău, înotătoarei Georgeta Cerbeanu și Gheorghe Dumitru. Se apreciază că multe din aceste elemente vor putea să aspire cu totul îndreptățit la participarea într-una din edițiile viitoare ale J.O., din 1976 sau din 1980.

Ce a favorizat prezența în acest club a unei asemenea pleiade de valori ?

În principal, o selecție care s-a îmbunătățit an de an. Și aici, o cifră poate fi extrem de edificatoare : prin sita secțiilor de performanță au trecut nu mai puțin de 3 000 de tineri și tinere, elevi din liceele și școlile profesionale ale Capitalei. Cu exigență și spirit de răspundere, cei mai mulți dintre antrenori au păstrat doar acele elemente care — intuiesc ei — au perspective certe pentru a se consacra după aptitudini, într-o disciplină sau alta.

Fiindcă a venit vorba de antrenori, poate că nu este lipsit de interes să relevăm pe cîțiva dintre ei, pe cei mai buni, tehnicieni pricepuți și pasionați, totodată pedagogi virtuoși care, în călăuzirea pașilor spre performanță a elevilor lor, și-au apropiat în calitate de colaboratori direcți, și școala și familia. Astfel au lucrat antrenorii Teodor Ionescu (atletism), Victor Mociani și Gheorghe Gheorghiu (canotaj), Ștefan Hărgălas și Emil Krastel (gimnastică), Gheorghe Dimeca (natație), Emil Manea (baschet).

★

Dar, în pofida multiplelor succese obținute în anul care a trecut, se apreciază că reprezentanții Clubului sportiv școlar ar fi putut înregistra rezultate și mai bune, dacă nu s-ar fi ivit unele deficiențe de natură organizatorică, în special la unele secții (atletism, natație, tir) în care o serie de antrenori au lucrat cu efective mai reduse în raport cu planificarea inițială. Aici a intervenit în principal modul deosebit de a aborda problema selecției, decisivă pentru un club care urmărește performanța. Evident, într-o asemenea direcție este de dorit ca antrenorii să gîndească la fel, să acționeze unitar, apelînd — firesc — la o exigență majoră. Aceasta nu poate scuza însă necompletarea locurilor din secții (a se vedea cazul tirului, care a activat doar cu proba de talere) sau faptul că unii antrenori nu au căutat să-și recruteze într-un mod mai organizat elevi deplasîndu-se personal în școli și colaborînd cu profesorii de educație fizică. În alte cazuri, ca la scrimă de pildă, activitatea s-a desfășurat nesatisfăcător datorită descompletării colectivului de antrenori. Acum, în fine, situația s-a schimbat radical prin prezența la această secție a unor antrenori cu o mare capacitate organizatorică.

★

Nu încape nici o îndoială că conducerea clubului va depune toate eforturile pentru ca toate neajunsurile semnalate să dispară iar colectivul de aici — elevi, profesori și antrenori, printr-o strînsă colaborare — să poată efectua o activitate pusă integral în slujba obținerii unor rezultate tot mai valoroase, la nivelul reputației de care se bucură această unitate de performanță.

NOTA 10

Suporterii elevelor din echipa de baschet a Școlii sportive din Brașov, campioană republicană la junioare în ediția trecută, o cunosc bine pe această fată, ca pe una din componentele de bază ale cvintetului brașovean. Colegii și colegele ei, elevi ai Liceului „Unirea", o cunosc ca pe posesoarea unor note care ar face cinste oricărui carnet.

Dar, să începem cu în-

ceputul. O cheamă EMEȘE ISZAKI și este în clasa a X-a. Practică baschetul încă din școala elementară. A îndrăgit acest sport, dedicîndu-i cu pasiune multe din orele sale libere. A cunoscut, prin el, de multe ori euforia succesului : a îmbrăcat tricoul de campioană, a avut satisfacția unor victorii internaționale în țară și peste hotare.

Dar Emeșe a înțeles că în orice disciplină sportivă este necesară, pe lîngă o muncă intensă la antrenamente, și o înaltă pregătire intelectuală. O dată înțeleasă această veche noutate, profesorii au avut satisfacția să consemneze în majoritate numai note maxime în carnet.

Fără a fi descumpănită de succesele obținute, ea a rămas mereu aceeași bună colegă, aceeași fată timidă, cu niște ochi mari, luminoși, în care sclipesc și luminile unei sensibilități sufletești deosebite, dar și cele ale hotărîrii nestrămutate de a se număra mereu printre primele. Cuvintele ei „orice dorință de realizare personală necesită multă, foarte multă muncă" nu constituie doar vorbe, ci reprezintă un adevăr, ilustrat cu certitudine de întreaga ei activitate profesională și sportivă.

Em. F.

REGIZORUL

Juriul se retrăsese pentru deliberare. Din vreo două duzine de filme sportive trebuiau reținute doar cinci pentru a fi apoi diferențiate valoric și premiate. O masă rotundă dominată de figura autoritară a maestrului Gopo, de argumentele imposibil de combătut ale lui Geo Saizescu, de sobrietatea lui Savel Stiopul, de exigența profesională a lui Ov. Gologan. Cîte criterii nu intrau în acest complex joc al aprecierii: imagine, sunet, montaj, comentariu, mesaj etc. O sumedenie de chițibușuri pe care specialiștii le întorceau pe o parte și pe alta. Mi-am spus opinia (consultativă, de altfel), am aprins o țigară și așteptam plin de curiozitate să văd cum se soldează această dispută de argumente, care se încinsese și se prelungea, parcă în ciudă-mi. Între timp, îmi aruncu privirea prin sala destul de drăguț ornamentată — și o opresc asupra ușii care mă frapează cu geometria-i de geamuri. Prin pătratele de sticlă, în spatele ușii, zăresc un băiețel care se foia încoace și încolo, de parcă își aștepta rîndul la cine știe ce mare examen... De ce-o fi dînd tîrcoale? Cum disputa de aici nu lăsa să se întrevadă perspectivele unei concilieri rapide, mă îndreptai agale spre ieșire. Cînd am deschis ușa, puștiul a tresărit privind pe lîngă mine înăuntru.

— Așteptați pe tăticu' ? — îl întrebai iscoditor.

Se roși pînă în vîrful urechilor, privindu-mă mustrător, își împinse pieptul înainte și replică :

— Nu, aștept verdictul. Am venit special pentru asta la București. Sînt din Oțelul Roșu. Mă cheamă *Marius Margan* și sînt în clasa a VI-a. Avem un film în concurs. V-a plăcut ?

— Nu ești cumva eroul filmului „Cotitura" ?

— Nu, sînt regizorul producției *„Locuri și locuri"* — mă corectă cu gravitatea omului de meserie, apăsînd pe cuvîntul *regizor*. V-a plăcut ?

N-am putut să-mi rețin zîmbetul...

— Interesant, dar nu eu dau „verdictul", așa că... Spune-mi, totuși, ce te-a determinat să-ți alegi o asemenea temă ?

— La noi, în Oțelul Roșu, un mare număr de pionieri îndrăgesc excursiile în munți, își petrec timpul în mijlocul naturii. În unitatea de pionieri de la Școala generală nr. 1, de a cărei activitate răspunde tovarășul director-adjunct *Mihai Drăghici*, sînt mulți cinefili amatori care activează în cadrul cercului „Cravata roșie". Ideea filmului ne-a fost dată de tovarășul instructor *Emil Matias*. Iar noi, care cutreierăm munții în lung și-n lat, am cules imagini referitoare la sporturile pe care le putem practica pe înălțimi, am redat momente de bucurie unice pe care numai drumețiile le pot oferi și le-am pus în contrast cu unele aspecte nedorite din viața tinerilor.

Cercul nostru de cinefili, cercul cravatelor roșii, pregătește un nou film. Imaginile au fost culese și se lucrează acum intens în laborator.

— Ce subiect tratați, de această dată ?

— Secret profesional...

Discuția ne-a fost întreruptă de încheierea deliberărilor. Într-adevăr, filmul sportiv al micilor cinefili din Oțelul Roșu se afla printre cele premiate. Nu mai avea rost să reluăm conversația. Trebuia să-l las pe Marius să-și savureze bucuria succesului !

A. BREBEANU

PANORAMIC SPORTIV INTERN

Seniorului — onoarea cuvenită !" *Toate sporturile fac reverența de rigoare, își scot pălăria, și spun luptelor :* „Poftiți în față !" *Locul întîi în „panoramic" i se cuvine de drept acestei discipline care de mulți ani aduce în sipetul nostru de trofee piese cu valoare autentică. Luptătorii nu aruncă pe masă, alături de strălucitoarele medalii olimpice sau mondiale, și niște certificate de paupertate ca să-și amplifice succesul. Măreția performanțelor lor stă în modestie, iar marea mulțumire pe care ne-o produc își are rădăcinile în eterna lor nemulțumire față de ei înșiși.*

Întorși aseară de la Mar del Plata, așii saltelei nici nu vor avea timp să-și desfacă bagajele, fiindcă duminică se dă startul într-o nouă ediție a campionatului național pe echipe.

Competiția beneficiază de un record, poate unic în istoria sportului : DOUĂZECI DE ANI LA RÎND VICTORIA A REVENIT FORMAȚIEI DINAMO BUCUREȘTI la mare luptă cu Steaua.

Acum, însă, va fi ceva mai greu : regulamentul prevede o dispută tur-retur și hazardul, sau întîmplarea, invocate deseori, au — deci — conturile epuizate.

Etapa inaugurală abordează o geografie largă, care poate veni și ea în ajutorul celor care ar căuta să explice cauzele succeselor notorii ale luptătorilor români. Așadar, la „clasice", cele patru triunghiulare se vor disputa la București, Lugoj, Tulcea și Reșița, iar la „libere" în București, Brăila, Tîrgoviște și Cluj. Aproape ca într-o etapă de fotbal. Numai că fotbalul mai are de străbătut un drum foarte lung pentru a deveni măcar ordonanța luptelor...

★

Sportivii universitari cunosc efervescența a două campionate cu semnificații clasice : la atletism și schi. Din păcate, oamenii amfiteatrului nu dețin un rol de hegemon pe stadion, cum se întîmplă frecvent în alte țări cu sport avansat. La noi, facultatea reprezintă, de cele mai multe ori, startul spre performanță și nu momentul ei de zenit, ca — de pildă — în Anglia, Uniunea Sovietică, Statele Unite, Franța.

Vorbind despre mari campioni ai universității, nu-ți vin în minte, la atletism, mai mult de două, trei nume : Mihaela Peneș, Șerban Ioan, Dan Hidioșanu. Iar la schi, nici atît. Poate n-ar fi lipsit de semnificație să amintim că Roger Bannister, „regele" alergării pe o milă, a abandonat sportul în clipa cînd a terminat facultatea. Probabil conform principiului „fiecare lucru la timpul potrivit". Ca în romanul lui Maurois, „Climate".

★

Reîncepe rugby-ul, cu disputa Dinamo — Steaua (în care Grivița Roșie va încerca, și ea, o luare de cuvînt), iar la baschet, de asemenea, un meci Dinamo — Steaua urmează să hotărască dacă turneul final al competiției mai are sau nu sens. Dacă cîștigă Dinamo, atunci concursul care urmează va fi o simplă formalitate. Poate, însă, o să învingă Steaua, ca să mai învioreze această întrecere desfășurată, ani de-a rîndul, într-un total anonimat.

★

Două mari derby-uri la volei : Steaua îi va înfrunta, la Galați, pe... Udișteanu, iar Penicilina joacă, în București, cu Dinamo. Ieșencele sînt poreclite, pentru agilitatea și mobilitatea lor, „japonezele din Moldova". Să le vedem, deci, la lucru.

Valeriu CHIOSE

DE LA UN BUT LA ALTUL

● Duminică începe returul campionatului, cu întrecerile de divizia A și seria I a diviziei B. Continuă, de asemenea, meciurile din campionatul de juniori.

În divizia A, etapa cuprinde meciurile Dinamo — „U" Timișoara, Grivița Roșie — Farul Constanța, Politehnica Iași — Steaua, Agronomia Cluj — Progresul, Rulmentul Bîrlad — Constructorul și Știința Petroșeni — Gloria (la Deva). În Capitală se va juca un singur meci de „A" duminică, partida Grivița Roșie — Farul fiind programată pe ziua de 19 martie.

● În seria I a diviziei B se vor disputa duminică jocurile Olimpia — Constructil, Politehnica — S.N. Oltenița și Rapid — Vulcan.

● Campionatul de tineret-rezerve va începe de-abia pe data de 30 martie, din cauza lipsei de terenuri practicabile.

LAVODERM

emulsie alcoolică pentru curățirea mîinilor de impurități (uleiuri, unsori, vopsea proaspătă, rugină etc.). Practic, înlocuind excelent săpunul, apa și prosopul. Utilizabil în orice loc și în orice condiții, curăță mîinile în maximum 2 minute.

LAVODERM

de vînzare la magazinele O.C.L. din țară, în tuburi a 60 gr. conținut net.

LAVODERM

produs al întreprinderii „METALOCHIM" — Brașov.

PRINTRE ROȚI ȘI PEDALE

Se apropie deschiderea sezonului competițional la ciclism. Rutierii, antrenorii și arbitrii fac, în aceste zile, ultimele pregătiri. Care sînt noutățile începutului de an competițional ?

● Lotul de fruntași ai sportului nostru cu pedale așteaptă — cu bagajele făcute — ziua în care va putea lua startul spre Alger. Cicliștii antrenați de prof. Nicolae Voicu (C. Grigore, V. Tudor, V. Selejan, G. Moiceanu, I. Cosma II, N. Ciumeți, Em. Rusu, Al. Sofronie și C. Ciocan) vor participa la competițiile internaționale „FLECHE ALGERIENNE" (22—28 martie) și „TOUR D'ANNABA" (1—8 aprilie), după care vor pleca în Franța (numai 6 rutieri) pentru a concura la „TOUR DU SUD-OUEST". În cazul în care conducătorul delegației (prof. Ilie Istrate) va reuși să contracteze cîteva competiții și pentru pistarzi, în Algeria vor pleca pentru două săptămîni și frații George și Florian Negoescu.

● Un alt lot de cicliști va face, la 20 martie, o deplasare în Bulgaria, la „CUPA PLEVEN", programată în zilele de 22 și 23 martie. Este vorba de alergătorii pregătiți de Ion Vasile (la care s-au adăugat și rezervele primului lot) : Ion Ardeleanu, Fr. Gera, N. David, St. Cernea, Gh. Moldoveanu, Th. Puterity, W. Egyed, W. Ziegler, D. Nemțeanu, Gh. Ciumeți și A. Suciu. Cei mai buni 6 rutieri din acest lot vor evolua apoi în „TURUL BELGIEI", după care se vor prezenta la Varșovia, la startul celei de a 22-a ediții a „CURSEI PĂCII".

● Sezonul întrecerilor interne se deschide la 23 martie cu competiția „CUPA OLIMPIA". Comisia de ciclism a Consiliului municipal pentru educație fizică și sport București, organizează, în vederea discutării problemelor legate de noul sezon, o ședință care va avea loc luni 17 martie la ora 18 (sala clubului sportiv Dinamo din șos. Ștefan cel Mare), la care sînt invitați antrenorii, arbitrii și activiștii ciclismului bucureștean.

● În ultima sa ședință, Biroul F.R. Ciclism a aprobat înființarea comisiilor de disciplină și juniori. Comisia de disciplină este alcătuită din Gh. Ionescu — președinte, Tr. Constantin și Alex. Bădin — membri (după cum se vede, lipsesc reprezentanții cluburilor și ai antrenorilor), iar cea de juniori din Alșo Balaj — președinte, Ion Stoica, Dan Budișteanu, C. Cirjan și A. Marulis — membri. Salutăm, cu acest prilej, faptul că Biroul F.R. Ciclism a început să pună în aplicare sugestiile ce i s-au făcut cu prilejul Conferinței comitetului federației.

● Recent a fost analizat de către Biroul F.R. Ciclism memoriul înaintat de către Ștefan Suciu. Luînd în considerație comportarea sa din ultima vreme, precum și asigurările date de către organele sportive brașovene și de conducerea întreprinderii Dezrobirea — la care muncește în prezent Șt. Suciu — s-a hotărît ridicarea suspendării acestui rutier. El va putea participa la competițiile interne, urmînd ca eventuala sa includere în reprezentativele țării să facă obiectul unei noi discuții în biroul federal.

● A expirat suspendarea ciclistului brăilean Cristian Tudoran.

Duminică, la Vălenii de Munte

START PE 1969

Motocicliștii își încep activitatea pe 1969 participînd la etapa inaugurală a concursului republican de motocros, programată duminică 16 martie la Vălenii de Munte. Prima confruntare și, deci, primele emoții dintr-un nou sezon competițional, care se anunță bogat în întreceri interne și internaționale. Emoții au însă și localnicii — iubitori ai sportului — întrucît în această pitorească localitate se desfășoară pentru prima oară o întrecere motociclistă de amploare. Cît privește

gazdele, asociația sportivă Locomotiva Ploiești și forurile din Vălenii de Munte, aflăm că ele sînt animate de ambiția de a se achita cît mai bine de sarcina de organizatori.

La start se vor prezenta cîteva zeci de concurenți, reprezentînd cluburi și asociații sportive din București, Brașov, Reșița, Cîmpina, Ploiești și Pitești. Printre ei, cunoscuții „așI" Puiu Ovidiu, Ervin Seiler, Cr. Dovids, Otto Stefani, Șt. Chițu, M. Dănescu, P. Paxino și alții care se pregătesc în vederea concursurilor de amploare din țară și de peste hotare.

Puncte și Contrapuncte

ATENȚIE LA JOUTSOS !

A mai rămas o lună pînă la meciul de la Atena, veritabilă probă a focului de care depinde, în mare măsură, pentru noi ca și pentru preopinenți, „a fi sau a nu fi" în Mexic, vara viitoare. Așa stînd lucrurile, n-aveam nici un motiv să mă lansez în considerații anticipative, dacă nu-mi atrăgea atenția o notă laconică din ziarul de ieri. Acel 3—3 obținut de selecționata Greciei la Tel-Aviv reprezintă un rezultat oarecare ; în dispute simetrice, palmaresul nostru conține izbînzi mai răsărite, pe lîngă — ce-i drept — unele dimpotrivă. Ceea ce m-a făcut să tresar a fost, în contextul informației cu pricina, hat-trickul lui Joutsos, straniu specimen de înaintaș care obișnuiește să marcheze. Și nu o dată, nu de două, ci de trei ori la rînd, într-o partidă internațională, în deplasare, la început de sezon ! Asta, vedeți dumneavoastră, e de natură să incite cît de cît la reflecție...

Mărturisesc că aud pentru prima oară numele băiețașului atacant din patria lui Achile ; nu știu dacă activează la Ethnikos, la Olympiakos sau la Panathinaikos; poate că deține sceptrul golgeterilor din campionatul țării sale, după cum n-ar fi exclus să se afle la întîia performanță mai acătării. Grecii, în genere, au simțul porții și, mai ales, pasiunea plasei — fenomene lesne explicabile, dacă ne gîndim la tradiția cetății și la frecvența năvoadelor pescărești pe litoralul Heladei...

Dar încă n-am apucat să explic satisfăcător de ce mă îngrijorează isprava lui Joutsos. Fără cea mai vagă tendință de imixtiune în treburile specialiștilor, am impresia că Dan, Sătmăreanu, Dumitru Nicolae, Boc, Barbu, Deleanu și ceilalți „defensivi" susceptibili de selecție pot alcătui un baraj destul de eficace în fața oricărui atac, chiar în zi bună. Problema problemelor rămîne, parcă, aceea a golului (pluralul mi se pare prea ambițios) pe care... n-ar strica să-l dăm noi ! Deocamdată — deși e cam devreme pentru concluzii ferme — Dumitrache se complace în ratări milimetrice, Pîrcălab își caută zadarnic umbra eroică din meciul cu Spania, Domide prinde curaj în prelungiri (cu toată circumstanța atenuantă a unei opoziții „metalice"), Lucescu, Sorin Avram și restul de 2—3 extreme n-au încă aripi corespunzătoare — și așa mai departe.

Deci — dincolo de avertismentul indirect adresat de misteriosul Joutsos buturilor noastre — întrebarea este : cine va înscrie pentru noi, în aprilie, la poalele Acropolei ?

Dan DEȘLIU

PESTE BLOCAJ

Despre sportivitate...

Două jocuri, disputate săptămîna trecută la Iași și Bacău, soldate cu victorii la limită ale gazdelor în dauna a două candidate la titlu (este vorba de echipa feminină Rapid și de cea a dinamoviștilor bucureșteni) au constituit dominanta activității interne. Consemnînd latura surprinzătoare a acestor succese care influențează hotărîtor lupta pentru supremație cred că o analiză mai atentă ar merita nu atît evoluțiile protagoniștilor, cît împrejurările și atmosfera în care au fost obținute victoriile.

O asemenea retrospectivă readuce în discuție pentru a nu știu cîta oară, modul cum sînt tratate diferite formații în unele săli din țară. S-ar părea că, dorind cu orice preț ca purtătorii culorilor locale să termine învingători, anumite grupuri de spectatori uită că la cîțiva pași de ei are loc, totuși, o întrecere sportivă și nu o încleștare oarbă, că mai presus de orice trebuie respectat un regulament, legile nobile ale sportivității și chiar... adversarul.

Nu se poate pretinde privitorilor să încurajeze, din politețe, numai reușitele echipei oaspe, după cum n-am putea concepe ca întîlnirea să aibă loc într-o tăcere mormîntală iar, eventual, finalul să fie subliniat de cîteva aplauze. N-ar sta în firescul lucrurilor ! Dar de la sprijinirea leală a echipei simpatizate pînă la alterarea — subliniez, de către unii spectatori — a noțiunii de încurajare, în sensul intimidării și „forțării" mîinii arbitrilor, amenințării jucătorilor sau, aidoma operelor bufe, prin legarea fileului cu o sfoară de care se trage la momentul oportun pentru a simula atingerea lui, ori ascunderea mingilor la încălzire, este un adevărat abis !

S-a vorbit, după meciul de la Bacău, și poate pe bună dreptate, despre „ieșiri" reprobabile ale jucătorilor dinamoviști. Fără a-i scuza, nu pot trece cu vederea că la această stare de lucruri a contribuit direct climatul de tensiune creat în sala din Bacău de unii spectatori înfierbîntați, care, de la început, au însoțit evoluțiile bucureștenilor cu insulte, grosolănii (asemenea fapte s-au petrecut și la Iași) mergînd pînă la a-i stînjeni în joc ! Firește că este de dorit ca nervii jucătorilor să nu cedeze chiar în asemenea împrejurări, ca sportivii să-și apere șansa cu calm, cu eleganță. Este știut însă că o atmosferă total potrivnică creează premisele ripostelor, pierderii stăpînirii, reacțiilor necontrolate de apărare. Asemenea situații duc la degradarea jocului, aducînd prejudicii considerabile voleiului însuși.

Echipele vizate, în speță Viitorul Bacău și Penicilina Iași, au o recunoscută valoare, la care adăugîndu-se și avantajul terenului, se înțelege ușor posibilitatea obținerii unor rezultate favorabile. În condițiile anormale create cu prilejul unor jocuri din sălile proprii — la care, trebuie spus, contribuie absența spațiului reglementar dintre asistență și teren, neglijențele și lipsa de fermitate a organizatorilor — victoriile obținute sînt contestate.

Pentru a curma definitiv situații de acest gen, Federația de volei are datoria să examineze cît de curînd și cu obiectivitate cele petrecute. Acolo unde faptele sînt confirmate, măsurile de ridicare a dreptului de organizare nu trebuie să întîrzie.

Să nu uităm că în definitiv sportivitatea — din teren și tribună — este condiția sine qua non a oricărei întreceri.

Marcel RUSESCU

„U" CLUJ-RAPID BUCUREȘTI 0-3 (-7, -11, -11)

Ieri la Cluj s-a desfășurat partida de volei dintre formațiile feminine UNIVERSITATEA și RAPID BUCUREȘTI. Victoria a revenit pe merit campioanelor cu 3—0 (7, 11, 11). S-au remarcat : D. Meseșan de la „U", respectiv Maria Szekely și E. Florescu de la Rapid.

P. RADVANY, coresp. principal

SEZONUL COMPETIȚIONAL 1968—1969 ÎN... TURNANTE ȘI LINII DREPTE

Sezonul competițional 1968—1969 se distinge prin două categorii de concursuri : unele cu caracter intern (cupele : Dinamo, Cutezătorii, 30 Decembrie, Campionatele naționale etc.) și altele cu caracter extern, disputate pe piste artificiale în străinătate.

Dacă asupra primei categorii de competiții nu putem trage concluzii, datorită instabilității permanente a temperaturii și deci, a unor piste improprii obținerii de performanțe (pista de la Tușnad poate fi comparată cu un teren de fotbal mlăștinos), cea de a doua categorie de concursuri permite o serie de observații tonice și critice.

Astfel, în decurs de 5 luni, s-au efectuat un număr de 8 deplasări în străinătate și anume :

— Două perioade de pregătire de cîte 2 săptămîni, ale cluburilor Dinamo București și Dinamo Brașov, la Berlin și, respectiv, Zakopane, ambele încheiate cu participări la concursuri internaționale.

— Șase deplasări, prin federația de specialitate, dintre care 3 de seniori (lot național) și 3 de juniori (lot preolimpic) la Inzell, Innsbruck, Leningrad și Berlin.

Din punct de vedere competitiv, rezultatele alergătorilor români nu au fost cu mult sub cele ale unor parteneri străini. În mod special, unul dintre timpii înregistrați de Victor Sotirescu (Dinamo București) ni se pare deosebit de valoros. Astfel, pe distanța de 500 m, el a realizat 43.5 sec (concursul fiind cîștigat cu 42,1), timp care reprezintă al 14-lea la Olimpiada de la Grenoble—1968. (La campionatele mondiale de la Oslo 1967, alergători cunoscuți ca Zimmerman, Kees Verkerk, F. A. Mayer, Notet și Nilson au fost cronometrați între 42,3—44,2).

Dacă reținem faptul că Victor Sotirescu a concurat la Inzell la 5 ore după ce a ajuns în localitate, după o călătorie de 50 de ore cu trenul în perioada viscolului din ianuarie, considerăm că timpul obținut este promițător.

Ceilalți componenți ai loturilor de seniori au reușit să îmbunătățească un număr de 20 recorduri naționale, principalii autori fiind : Crista Tracher, Maria Tașnadi, Dan Lăzărescu, Andrei Okoș și Victor Sotirescu. Ultimii doi au corectat și recordurile naționale la 10 000 m și, respectiv, 1000 și 1500 m după ce acestea au stat neclintite timp de 14 ani.

Un fapt pozitiv îl constituie preocuparea federației de specialitate pentru lotul preolimpic. Performerii lotului preolimpic sînt : Roxana Salade, Rodica Nimereală, Sanda Bărbulescu, Gheorghe Varga, Mihai Bărbulescu și Laurențiu Căplescu. Aceștia au reușit să doboare 28 de recorduri naționale, dintre care 11 numai Laurențiu Căplescu (Dinamo Brașov), la Zakopane. O mențiune specială trebuie acordată însă și lui Ladislau Schreitthofer (CSM Cluj), care la Tușnad a reușit performanța (și marea surpriză) de a-l învinge pe L. Căplescu la toate probele. Fără a diminua nimic din prestigiul și valoarea acestuia din urmă, trebuie să constatăm că, în fiecare an, în ciuda condițiilor precare, apar noi talente în patinaj, ceea ce denotă că „rezervorul" pe care îl posedă țara noastră este imens.

★

În afara faptului că în luna noiembrie federația a invitat o antrenoare sovietică pentru un schimb de experiență cu specialiștii noștri, au fost trimiși antrenori în străinătate, pentru a-și îmbogăți bagajul tehnic. Păcat însă, că aceștia, întorși acasă, nu au fost suficient de generoși cu colegii lor. Poate că sistemul „prin rotație" va trebui abandonat, federația urmînd a se fixa asupra unui număr stabil de antrenori competenți. În acest sens, îmi permit să atrag atenția asupra a trei elemente deosebit de valoroase, care prin performanțele lor sportive, seriozitatea și competența unanim recunoscută, pot constitui „indicatori sintetici" pentru posturile de antrenori. Aceste trei personalități sportive ar fi : Vladimir Bulat, Titus Sarca și Emilian Papuc, care în prezent nu activează la nici un club.

★

În concluzie, consider că aceste prime condiții oferite patinatorilor de către conducerea CNEFS și continuarea lor prin proiectarea (sperăm și executarea) primului patinoar artificial de viteză din țară, vor constitui elementele de bază pentru ca într-un viitor apropiat să putem aspira la măcar una din cele 30 de medalii olimpice.

ing. Ion NIMEREALA
membru în Comitetul federal